

Г-не Стефане Караишозовъ!

Руссе 3/5 Октомврий 1872 г.

въ Търново.

И до сега никакъвъ отговоръ на писмото ни отъ ^{20/4} Септемврия 1872, въ което имаше приключено отъ ^{17/3} сжщия, въ което ви назначавахме нѣща готови за испроваждане , които нѣща днесъ земаме дързостъ да ви испратимъ по часть съ приносящия настоящето ни: тѣ са, една сюнгия на по прежната пушка, съ единъ ножъ (касатура) 10 български гласа, 5 на чуждъ гробъ безъ сълзи плачатъ, и витлитѣ (бурмитѣ) на пушката, която е разглобена, са сжщо вътрѣ, които като приемните, направете потрѣбното срѣщу приеманието имъ и отговоретѣ ни за спокойствие.

Съ почитание твой:

Петраки Златовъ.

П. П. Бай Стефане!

Като видѣхме за нужно, че трѣба да познавате двама отъ тукашния Ч. К., че азъ сякога не са намирамъ тука, за това, ви назначаваме едно лице, което ще ви го каже *очито*; та като ма нѣма мене тука, да са отнася до него човѣкътъ ви, когато доди. Тѣй сжщо ще ви кажа за още единъ нашъ човѣкъ, и е билъ нашъ ветъ писарь, а сега е въ Плѣвенъ учителъ, та ако има и тамъ Ч. К. препоръчайте го на тѣхъ, ако ли нѣмате вие споразумение, то чрезъ друго; той е добръ и е работилъ доста съ насъ. —

Сжщия.

Руссе. 19 Августъ 1872.

Г-не Стефане Караишозовъ!

Търново.

Писмата ви отъ 14 и 16 того приехми и проумѣхми сичко. Явете на сичкитѣ си хора, че 67—68 тѣ шпиони